

Svi sveti

Blagdan Svih svetih obilježava se 1.11. Zajedno s ocem, bratom i sestrom obišao sam grobove svojih najmilijih.

Krenuli smo predvečer, mrak je već bio pao. Kad smo došli, nisam mogao vjerovati koliko ima lampiona i koliko je ljudi preminulo, a koliko puno među njima je djece. Pitao sam se, zašto su baš djeca morala preminuti, zašto?

Malo me je, moram priznati, bilo i strah jer mi je otac, još dok sam bio mali, pričao kako je neki čovjek prolazio kroz groblje i s kabanicom zapeo za križ. Od straha mu je srce bilo stalo. Tada mi je to bilo teško za povjerovati, ali hodajući pokraj grobova imao sam suludi osjećaj da će se neki mrtvac probuditi i zgrabiti me.

Došao sam na grob majke i djeda. Djed mi je umro kad sam imao 8 godina. Danima sam plakao i tugovao zbog toga. Sad kad ga se sjetim, bude mi jako žao jer ga nisam dovoljno slušao, ljubio i grlio.

Zato poručujem svima da poštuju i vole svoje djedove i bake jer će vam poslije biti žao. I sad kad se sjetim djeda zaplačem.

Majka mi je umrla kad sam imao samo 3 godine. Za njom također mnogo tugujem, iako je se niti ne sjećam. Ali znam da je bila lijepa, najljepša i najbolja majka na svijetu. Jako bih želio da je ona uz mene, da mi pravi ukusna i fina jela, da me sprema u krevet, da mi priča priče, ali nažalost, nema je. Ne znam zašto ju je Bog uzeo od mene, zašto baš nju...

Ljudi kažu da Bog sve vidi što mi radimo. Pa ako vidi, zašto onda ne vidi da ja plačem i tugujem zbog nje. Zašto mi je ne vrati?

Sad imam maćehu, ali znam da nitko nikada neće moći zamijeniti moju najdražu i najljepšu majku.

Kad vidim njezinu sliku, ne mogu vjerovati da je ljepša od **ANĐELA!!!**

Luka Ljubičić, 6. d